

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 25 października 2018 r.
(OR. en)

13561/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0365 (NLE)

PECHE 431

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	24 października 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.:	COM(2018) 710 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA RADY ustalającego uprawnienia do połowów na rok 2019 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Czarnym

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 710 final.

Zał.: COM(2018) 710 final

Bruksela, dnia 24.10.2018 r.
COM(2018) 710 final

2018/0365 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**ustalające uprawnienia do połowów na rok 2019 w odniesieniu do niektórych stad ryb
i grup stad ryb w Morzu Czarnym**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Podstawa i cele wniosku

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE ma zapewnić wykorzystywanie żywych zasobów wodnych w sposób zrównoważony pod względem gospodarczym, środowiskowym i społecznym. Jednym z istotnych narzędzi w tym względzie jest coroczne ustalanie uprawnień do połowów.

Celem niniejszego wniosku jest ustalenie uprawnień do połowów przysługujących państwom członkowskim w 2019 r. w odniesieniu do stad ryb Morza Czarnego o najwyższej wartości handlowej.

W odniesieniu do szprota wnioski oparto na opinii naukowej dotyczącej kwoty autonomicznej, tak aby utrzymać obecny poziom śmiertelności połowowej.

W odniesieniu do turbota wnioski wprowadza wartości TAC i kwoty ustanowione przez Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) w zaleceniu (GFCM/41/2017/4) dotyczącym wieloletniego planu zarządzania połowami turbota w podobszarze geograficznym 29 (Morze Czarne).

• Kontekst ogólny

- Kontekst niniejszego wniosku przedstawiono w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stanu realizacji wspólnej polityki rybołówstwa oraz konsultacji dotyczących uprawnień do połowów na 2019 r. [COM(2018) 452 final z 11.6.2018 r.].
- Uprawnienia do połowów należy określać zgodnie z art. 16 ust. 1 (w odniesieniu do zasady względnej stabilności) i art. 16 ust. 4 (w odniesieniu do celów wspólnej polityki rybołówstwa i zasad przewidzianych w planach wieloletnich) rozporządzenia (WE) nr 1380/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa.

Stada Morza Czarnego, eksploatowane przez Bułgarię i Rumunię, są dzielone z państwami niebędącymi członkami UE: Turcją, Ukrainą, Gruzją i Federacją Rosyjską.

Do 2017 r. nie podjęto decyzji określającej całkowity dopuszczalny połowów (TAC) na szczeblu regionalnym w podziale między państwa UE i państwa niebędące członkami UE. Od 2008 r. Unia Europejska co roku ustalała kwoty autonomiczne w odniesieniu do stad turbota i szprota, by zapewnić stosowanie przepisów WPRyb. Niemniej jednak od 2018 r. w odniesieniu do połowów turbota stosuje się na poziomie regionalnym TAC na okres dwóch lat 2018–2019 z tymczasowym przydziałem kwot. Transponowano go do rozporządzenia UE w odniesieniu do Morza Czarnego, zgodnie z zaleceniem GFCM/41/2017/4, przyjętym na 41. posiedzeniu GFCM w 2017 r.

Połowy **szprota** mają duże znaczenie społeczno-gospodarcze dla państw nadbrzeżnych położonych nad Morzem Czarnym. Według danych na temat oficjalnie zgłoszonych

wyładunków, uwzględnionych w sprawozdaniu Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) na temat Morza Czarnego z 2017 r., udział państw UE w wyładunkach szprota na Morzu Czarnym stanowił w 2014 r. 4,5 % wyładunków łącznie, 3,12 % w 2015 r. i 2,93 % w 2016 r. Zgodnie ze sprawozdaniem z dorocznej sesji GFCM z 2017 r. stado szprota w Morzu Czarnym jest eksploatowane w sposób zrównoważony. Aby zapewnić zrównoważenie stada szprota w Morzu Czarnym należy jednak utrzymać obecny poziom śmiertelności połowowej, tj. poziom 11 475 t.

Połowy **turbota** mają duże znaczenie społeczno-gospodarcze dla państw nadbrzeżnych położonych nad Morzem Czarnym. W zaleceniu GFCM/41/2017/4 ustanowiono regionalny TAC turbota na 644 tony w latach 2018 i 2019, z tymczasowym przydziałem kwot dla wszystkich państw położonych nad Morzem Czarnym. Zalecenie zawiera klauzulę przeglądowną, umożliwiającą zmianę TAC i kwot w 2018 r., jeżeli opinia naukowa nie potwierdzi korzystnej zmiany w zakresie śmiertelności połowowej. Na 7. dorocznej sesji grupy roboczej GFCM ds. Morza Czarnego, która miała miejsce w dniach 11–13 lipca 2018 r., potwierdzono kontynuację pozytywnych zmian śmiertelności połowowej stada turbota. Kwotę przydzieloną UE ustalono na 114 ton w 2018 r. i 2019 r. W niniejszym rozporządzeniu należy zastosować: wielkość TAC i wysokość kwoty dotyczące turbota, zarządzanie nakładem połowowym, ograniczenie liczby dni połowowych do 180 rocznie oraz obecnie obowiązujący dwumiesięczny okres zamknięcia połowów od dnia 15 kwietnia do dnia 15 czerwca.

Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96¹ wnioskuje się, aby art. 3 i 4 nie miały zastosowania do zasobów objętych niniejszym rozporządzeniem. Zgodnie z art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 do stad, których dotyczy obowiązek wyładunku, ma jednak zastosowanie przewidziana w tym przepisie elastyczność obejmująca kolejny rok.

• **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Uprawnienia do połowów i ich przydział dla państw członkowskich ustala się co roku. Ostatnim aktem prawnym określającym te uprawnienia jest rozporządzenie Rady (UE) 2017/2360² z dnia 11 grudnia 2017 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2018 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Czarnym.

W niniejszym wniosku oprócz rocznych uprawnień do połowów należy wymienić i uwzględnić odpowiednie środki następcze dotyczące połowów na Morzu Czarnym. Wniosek Komisji dotyczący transpozycji nowych zaleceń GFCM przyjęto w dniu 22.3.2018 r.³ i jest on obecnie przedmiotem procedury współdecyzji w Parlamencie Europejskim i Radzie. Należy również zauważyć, że w niniejszym wniosku uwzględniono następujące elementy nierozzerwalnie związane z rocznymi uprawnieniami do połowów:

- minimalne wielkości ryb do celów ochrony i minimalne rozmiary oczek sieci do połowów turbota w Morzu Czarnym, określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 227/2013 z dnia 13 marca 2013 r.⁴ zmieniającym rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 w sprawie zachowania zasobów połowowych

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

² Dz.U. L 337 z 19.12.2017, s. 1.

³ COM(2018) 143 final z 22 marca 2018 r.

⁴ Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 1.

poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich oraz (WE) nr 1434/98 określające warunki wyładunku śledzia do celów przemysłowych innych niż bezpośrednie spożycie przez ludzi;

- zalecenie GFCM/37/2013/2 określające zestaw minimalnych standardów dotyczących połowów turbota przy użyciu dennych sieci skrzelowych i ochrony waleni w Morzu Czarnym, przyjęte przez Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) podczas jej 37. sesji (Split, maj 2013 r.);
- zalecenie GFCM/39/2015/3 określające zestaw środków zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom turbota w Morzu Czarnym oraz ich powstrzymywania i eliminowania, przyjęte przez Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) podczas jej 39. sesji (Mediolan, maj 2015 r.);
- zalecenie GFCM/41/2017/4 w sprawie wieloletniego planu zarządzania połowami turbota w Morzu Czarnym (obszar geograficzny 29), przyjęte przez Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) podczas jej 41. sesji (Budva, październik 2017 r.);
- deklaracja bukareszteńska⁵ zatwierdzona w ramach zorganizowanego przez GFCM posiedzenia wysokiego szczebla na temat zarządzania rybołówstwem na Morzu Czarnym w październiku 2016 r. Podczas konferencji przyjęto deklarację bukareszteńską, w której podkreślono potrzebę wspólnych podejść i współpracy państw nadbrzeżnych nad poprawą zrównoważenia połowów w Morzu Czarnym;
- deklaracja ministerialna z Sofii⁶ podpisana w dniu 7 czerwca 2018 r. podczas konferencji wysokiego szczebla w sprawie rybołówstwa i akwakultury na Morzu Czarnym, konkretyzuje zobowiązania wynikające z deklaracji bukareszteńskiej i ustanawia szczegółowy plan działania na Morzu Czarnym na rzecz zrównoważonego rybołówstwa na kolejne 10 lat;
- średnioterminowa strategia GFCM (2017–2020) na rzecz zrównoważonego charakteru połowów w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym⁷, w której przyjęto m.in. zestaw działań usprawniających zarządzanie rybołówstwem na Morzu Czarnym na szczeblu multilateralnym;
- Bułgaria i Rumunia uczestniczyły w opracowaniu pilotażowego programu kontroli i inspekcji GFCM w odniesieniu do połowów turbota, ustanowionego zaleceniem GFCM/41/2017/4 i aktywnie go wdrażały. Projekt pilotażowy GFCM opracowała Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa (EFCA). Bułgaria i Rumunia aktywnie z nią współpracowały, co umożliwiło przeprowadzenie wspólnych działań w ich odpowiednich wyłącznych strefach ekonomicznych.
- w grudniu 2017 r. Bułgaria i Rumunia przedstawiły stan wdrożenia zobowiązań. W kontekście rozporządzenia w sprawie uprawnień do połowów na 2018 r., zmierzającego do poprawy zarządzania turbotem i koleniem pospolitym w 2018 r.

⁵ Zob. dane uzyskane ze strony internetowej <http://www.fao.org/gfcm/meetings/blackseaconference2016/en/>

⁶ Zob. dokumenty dostępne na stronie internetowej https://ec.europa.eu/fisheries/black-sea-countries-pledge-promote-sustainable-fisheries-and-aquaculture_en

⁷ Zob. dane uzyskane ze strony internetowej <http://www.fao.org/gfcm/reports/statutory-meetings/detail/en/c/454522/>

poprzez wdrożenie zestawu środków służących poprawie kontroli, zwalczania połowów NNN oraz usprawnieniu gromadzenia danych – jest on skuteczny. Zarówno Bułgaria, jak i Rumunia wdrożyły szereg działań, tj. działania zmniejszające ryzyko występowania niezadeklarowanych połowów, rejestrowanie wszystkich połowów turbota i kolonia pospolitego (nawet poniżej 50 kg), zwiększenie liczby kontroli (na morzu, na rynku, na lądzie i wspólnych akcji kontrolnych), aby wspierać i doskonalić doradztwo naukowe w zakresie rybołówstwa i danych biologicznych o stadach ryb w Morzu Czarnym.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Proponowane środki są zgodne z celami i zasadami wspólnej polityki rybołówstwa i są spójne z polityką Unii w zakresie zrównoważonego rozwoju.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Zasięgnięto opinii organizacji naukowej, Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) oraz grupy roboczej ds. Morza Czarnego w Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM).

Unia zwraca się do STECF o opinie naukowe dotyczące stanu istotnych stad ryb. STECF wydaje opinię zgodnie z określonym przez Komisję zakresem uprawnień. Aktualne i dokładne wskazówki podczas dyskusji nad tym wnioskiem w Radzie będą dotyczyły stad ryb w wodach Morza Czarnego, w odniesieniu do których proponuje się kwoty.

Nadrzędnym celem jest doprowadzenie stad do poziomów, które pozwolą uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów (MSY), i utrzymanie ich na tych poziomach. Ten cel wyraźnie uwzględniono w podstawowym rozporządzeniu w sprawie WPRyb, którego art. 2 ust. 2 stanowi, że: „cel ten należy osiągnąć w miarę możliwości do 2015 r., a [...] w odniesieniu do wszystkich stad – najpóźniej do 2020 r.”. Odzwierciedla to zobowiązanie podjęte przez Unię w odniesieniu do wniosków ze Światowego Szczytu w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r. oraz planu ich wdrażania.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Konsultacje z zainteresowanymi stronami przeprowadzono w oparciu o komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie stanu rozwoju wspólnej polityki rybołówstwa oraz konsultacji dotyczących uprawnień do połowów na 2019 r. [COM(2018) 452 final z 11.6.2018]. Naukową podstawę wniosku opracował STECF. Wszystkie sprawozdania STECF są dostępne na stronie internetowej DG MARE.

- **Ocena skutków**

Na szczeblu unijnym ryzyko negatywnego wpływu na odbudowę populacji stada turbota jest ograniczane przez dodatkowe środki rejestracji, kontroli i monitorowania, wprowadzone i wdrożone przez Bułgarię i Rumunię zgodnie z zobowiązaniami tych państw członkowskich wynikającymi z przyjęcia rozporządzenia ustalającego na 2018 r. uprawnienia do połowów niektórych stad ryb w Morzu Czarnym.

Na szczeblu multilateralnym ryzyko negatywnego wpływu na odbudowę populacji stad ogranicza szereg nowych działań: 1) podpisując w dniu 7 czerwca deklarację ministerialną z Sofii potwierdzono zobowiązanie państw położonych nad Morzem Czarnym do wspólnego działania w oparciu o konkretny plan działania na rzecz zrównoważonego rozwoju rybołówstwa na Morzu Czarnym, 2) na 41. dorocznym posiedzeniu GFCM przyjęto, a następnie wdrożono regionalny plan działania GFCM w celu zwalczania połowów NNN, 3) projekt „GFCM BlacSea4Fish” jest wdrażany w ramach wielostronnej współpracy regionalnej wokół danych, ankiet i ocen, 4) na 41. dorocznym posiedzeniu GFCM przyjęto, a następnie wdrożono wieloletni plan zarządzania połowami turbota w Morzu Czarnym (GSA 29). W planie ustalono wielostronny całkowity dopuszczalny połów oraz jego tymczasowy przydział dla krajów położonych nad Morzem Czarnym na lata 2018 i 2019. Istotnym elementem wieloletniego planu zarządzania jest realizacja wspólnego projektu pilotażowego w zakresie inspekcji i kontroli na morzu. Klauzule przeglądowe wprowadzone do planu umożliwią zmianę TAC i kwot w przyszłym roku, jeżeli opinia naukowa nie potwierdzi korzystnej zmiany w zakresie śmiertelności połowowej. W planie przewidziano też wprowadzenie do 2020 r. stałego systemu przydziału TAC oraz stałego programu kontroli. Plan ten przyczyni się do skutecznego zwalczania połowów NNN i właściwego zarządzania stadem turbota na szczeblu regionalnym.

Wniosek nie tylko uwzględnia problemy krótkoterminowe, lecz stanowi część podejścia długoterminowego, zgodnie z którym poziom połowów stopniowo ogranicza się do poziomów zrównoważonych w perspektywie długookresowej.

W związku z powyższym podejście przyjęte we wniosku może w perspektywie średniookresowej skutkować obniżeniem nakładu połowowego, ale w perspektywie długookresowej prowadzi do stabilizacji lub zwiększenia kwot. Długofalowy skutek, jakiego oczekuje się przy tym podejściu, to ograniczenie wpływu na środowisko, wynikające z dostosowania nakładu połowowego i uprawnień do połowów. W perspektywie długoterminowej działania połowowe będą bardziej zrównoważone.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

• Krótki opis proponowanych działań

We wniosku określono ograniczenia połowowe, które mają zastosowanie do unijnego rybołówstwa na Morzu Czarnym, prowadząc do osiągnięcia celu Wspólnej Polityki Rybołówstwa, którym jest zagwarantowanie utrzymania połowów na poziomie zrównoważonym biologicznie, gospodarczo i społecznie.

• Podstawa prawna

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zobowiązania Unii dotyczące zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów wodnych wynikają z obowiązków określonych w art. 2 rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb.

• Zasada pomocniczości

Wniosek jest przedmiotem wyłącznej kompetencji Unii, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Wspólna polityka rybołówstwa jest polityką wspólną. Zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE na Radzie spoczywa obowiązek przyjęcia środków dotyczących ustalania i przydziału uprawnień do połowów.

W proponowanym rozporządzeniu Rady przydziela się państwom członkowskim uprawnienia do połowów. Uwzględniając art. 16 ust. 6 i 7 oraz art. 17 rozporządzenia 1380/2013 państwa członkowskie mają swobodę rozdzielania tych uprawnień między statki pływające pod ich banderą według własnego uznania. Dlatego też państwa członkowskie mają dużą swobodę przy wyborze społeczno-gospodarczego modelu wykorzystywania przydzielonych im uprawnień do połowów.

Niniejszy wniosek nie ma żadnych nowych konsekwencji finansowych dla państw członkowskich. Rada przyjmuje rozporządzenie tego typu co roku, więc publiczne i prywatne środki jego wdrażania już istnieją.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Niniejszy wniosek dotyczy zarządzania rybołówstwem w oparciu o art. 43 ust. 3 TFUE oraz zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustalające uprawnienia do połowów na rok 2019 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Czarnym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 43 ust. 3 Traktatu stanowi, że Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje środki dotyczące ustalania i przydziału uprawnień do połowów.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹ zawiera wymóg przyjęcia środków ochronnych z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, w tym, w odpowiednich przypadkach, sprawozdań przygotowanych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF).
- (3) Rada zobowiązana jest do przyjęcia środków dotyczących ustalenia i przydziału uprawnień do połowów w podziale na łowiska lub grupy łowisk na Morzu Czarnym, w tym – w stosownych przypadkach – określonych warunków, które są funkcjonalnie z nimi związane. Art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stanowi, że uprawnienia do połowów należy ustalać zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), określonymi w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia. Art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stanowi, że uprawnienia do połowów przydziela się państwom członkowskim w taki sposób, by zapewnić względną stabilność działalności połowowej dla każdego państwa członkowskiego i w odniesieniu do każdego stada lub rodzaju rybołówstwa.
- (4) Na 41. dorocznej sesji w 2017 r. Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego przyjęła zalecenie GFCM/40/2017/4 w sprawie wieloletniego planu zarządzania połowami turбота w podobszarze geograficznym 29 (Morze Czarne). W zaleceniu tym określono wielkość całkowitego dopuszczalnego połowu turбота na dwa lata (2018–2019) oraz tymczasowy przydział kwot. Środek ten należy wprowadzić do prawa Unii.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (5) Uprawnienia do połowów należy ustalać na podstawie dostępnych opinii naukowych, biorąc pod uwagę aspekty biologiczne i społeczno-ekonomiczne i gwarantując sprawiedliwe traktowanie poszczególnych sektorów rybołówstwa, a także z uwzględnieniem opinii przedstawianych przez zainteresowane strony w trakcie konsultacji.
- (6) Zgodnie z opiniami naukowymi wydanymi przez STECF, aby zapewnić zrównoważenie stada szprota w Morzu Czarnym należy utrzymać obecny poziom śmiertelności połowowej.
- (7) Korzystanie z uprawnień do połowów określonych w niniejszym rozporządzeniu podlega rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009², a w szczególności przepisom art. 33 i 34 tego rozporządzenia, dotyczącym zapisu połowów oraz przekazywania danych dotyczących wyczerpania uprawnień do połowów. Należy zatem określić kody, które państwa członkowskie mają stosować przy przesyłaniu Komisji danych dotyczących wyladunków stad objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.
- (8) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96³ trzeba określić, do których stad mają zastosowanie środki, o których mowa we wspomnianym rozporządzeniu.
- (9) W odniesieniu do zachodniego stada turbota należy zastosować dalsze środki ochrony. Utrzymanie obowiązującego obecnie dwumiesięcznego okresu zamknięcia połowów od dnia 15 kwietnia do dnia 15 czerwca pozwoli w dalszym ciągu zapewniać ochronę stada w okresie tarłowym turbota. Zarządzanie nakładem połowowym oraz ograniczenie liczby dni połowowych do 180 rocznie będzie miało pozytywny wpływ na ochronę stada turbota.
- (10) Aby uniknąć zakłócenia działalności połowowej i zapewnić rybakom unijnym środki utrzymania, ważne jest umożliwienie rozpoczęcia przedmiotowych połowów na Morzu Czarnym w dniu 1 stycznia 2019 r. W związku z pilnym charakterem niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu,
- (11) Uprawnienia do połowów należy stosować w pełnej zgodności z mającym zastosowanie prawem Unii.

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Artykuł 1 **Przedmiot**

W niniejszym rozporządzeniu ustala się uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich pływających pod banderą Bułgarii i Rumunii na 2019 r. w odniesieniu do następujących stad:

- a) szprot (*Sprattus sprattus*) w Morzu Czarnym;
- b) turbot (*Psetta maxima*) w Morzu Czarnym.

Artykuł 2 **Zakres stosowania**

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do unijnych statków rybackich pływających pod banderą Bułgarii i Rumunii, prowadzących działalność na Morzu Czarnym.

Artykuł 3 **Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „GFCM” oznacza Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego;
- b) „Morze Czarne” oznacza podobzar geograficzny 29 zgodnie z definicją zawartą w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011⁴;
- c) „statek rybacki” oznacza statek wyposażony do prowadzenia komercyjnej eksploatacji żywych zasobów morza;
- d) „unijny statek rybacki” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany w Unii;
- e) „stado” oznacza żywy zasób morza występujący w danym obszarze zarządzania;

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 44).

- f) „całkowity dopuszczalny połów” (TAC) oznacza wielkość połowów z każdego stada, którą można złowić w ciągu jednego roku;
- g) „unijna kwota autonomiczna” oznacza limit połowowy autonomicznie przydzielony unijnym statkom rybackim w obliczu braku uzgodnionych TAC;
- h) „kwota analityczna” oznacza unijną kwotę autonomiczną, w odniesieniu do której dostępna jest ocena analityczna;
- i) „ocena analityczna” oznacza ilościową ocenę tendencji zachodzących w obrębie określonego stada, opartą na danych dotyczących biologii i eksploatacji stada, których jakość w świetle analizy naukowej okazała się wystarczająca do wydania opinii naukowej dotyczącej przyszłych połowów.

ROZDZIAŁ II

Uprawnienia do połowów

Artykuł 4

Przydział uprawnień do połowów

1. Unijną kwotę autonomiczną szprota, jej podział między poszczególne państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – warunki, które są funkcjonalnie z nimi związane, określono w załączniku.
2. Wielkość TAC turбота, mającą zastosowanie w wodach Unii i w odniesieniu do unijnych statków rybackich, oraz podział tego TAC między poszczególne państwa członkowskie i – w stosownych przypadkach – warunki, które są funkcjonalnie z nim związane, określono w załączniku.

Artykuł 5

Przepisy szczególne dotyczące przydziałów

Określony w niniejszym rozporządzeniu przydział uprawnień do połowów poszczególnym państwom członkowskim pozostaje bez uszczerbku dla:

- a) wymian dokonywanych na podstawie art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- b) odliczeń i ponownych przydziałów dokonywanych na podstawie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- c) odliczeń dokonywanych na podstawie art. 105 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 6
Zarządzanie nakładem połowowym w odniesieniu do turbota

Unijne statki rybackie uprawnione do połowów turbota w Morzu Czarnym, niezależnie od ich całkowitej długości, prowadzą połowy przez maksymalnie 180 dni w roku.

ROZDZIAŁ III
Przepisy końcowe

Artykuł 7
Przekazywanie danych

Przesyłając Komisji, zgodnie z art. 33 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, dane odnoszące się do wyładunków ilości złowionych stad, państwa członkowskie stosują kody stad wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący